

D ů v o d y:

Názor dovolací stížnosti, že v nesporném řízení okolnost, že o návrhu bylo soudy již pravoplatně rozhodnuto, nepřekáží, by soudy o něm nerozhodly znovu, není správný. I při rozhodování o nesporných věcech jest přihlížeti k pravomoci rozhodnutí soudy o téže věci vydaných, arcit' jen za předpokladu, že nejde o případy, ve kterých může prvý soud své dřívější opatření změnit, protože jím nenabyly jiné osoby práv (§ 9, druhý odstavec, § 11, druhý odstavec, nesp. říz.), a že jde o týž skutkový děj, jenž tu byl již v době prvního rozhodnutí. Rekursní soud proto právem přihlížel k rozhodnutí Nejvyššího soudu dne 9. ledna 1923 vydanému (čís. sb. 2144) v téže věci o témž návrhu. Rozhodnutím tím byl návrh stěžovatelky na prominutí neb alespoň přeměnu uložených jí pořádkových trestů zamítnut s odůvodněním, že dekret dvorní komory ze dne 18. května 1841, čís. 538 sb. z. s., o něžž by prominutí nebo přeměnu trestů jediné bylo lze opřít, byl § 19 nesp. říz. derogován, že však by bylo na soudu první stolice, by postupoval podle § 365 ex. ř., kdyby tvrzení žadatelky o její churavosti bylo správné a proto by nebylo lze tresty vězení na ní vykonati. Na skutkovém ději, jenž jest tomuto rozhodnutí o nezměnitelnosti trestů položen za základ, se dosud nic nezměnilo. Jeho změnou není zejména další vývoj osobních poměrů stěžovatelčiny, neboť o ten se ono rozhodnutí neopíralo, prohlašujíc tresty za nezměnitelné vůbec a bez ohledu na osobní poměry žadatelky. Slušelo proto k jeho pravomoci přihlížeti z úřadu a odmítnouti opětou žádost o prominutí těchže trestů.

Čís. 8332.

Lhůta k opravnému prostředku, jejíž počátek spadá do soudních prázdnin, počíná dnem, kdy byla strana vyrozuměna o tom, že věc byla prohlášena za věc feriální.

(Rozh. ze dne 26. září 1928, R I 698/28.)

Do usnesení prvního soudu o příklepu dobrovolně vydražené nemovitosti vznesl jeden z účastníků rekurs, jemuž rekursní soud nevyhověl a uvedl v otázce, o níž tu jde, v důvodech: Usnesením ze dne 10. července 1928 prohlášena byla tato věc za věc feriální, o čemž účastníci, mezi nimi i stěžovatel, usnesením ze dne 16. července 1928, jemu k rukám jeho právního zástupce dne 18. července 1928 doručeným byli vyrozuměni. Podle § 225 druhý odstavec c. ř. s., který podle čl. I. zák. ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n. platí též v řízení nesporném, nemají soudní prázdniny na uplynutí lhůt ve věcech feriálních vlivu a měla proto stížnost do usnesení schvalujícího příklep ze dne 30. června 1928, které doručeno bylo stěžovateli dne 10. července 1928, podána býti ve lhůtě čtrnáctidenní (§ 11 nesp. říz.), tedy

nejdéle do 24. července 1928. To se nestalo, a nabylo tudíž usnesení o schválení příklepu právní moci a jest proto názor stěžovatelův, že na běh lhůty k rekursu mají soudní prázdniny vliv a že má lhůtu k rekursu do 14. září 1928 právně mylným.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

I když se prisvědčí názoru stěžovatelovu, že dodatečné prohlášení věci za feriální (o kterém zvěděl teprve za prázdnin dne 18. července 1928), nemohlo mu zkrátiti zákonnou lhůtu rekursní do usnesení, které mu bylo doručeno dne 10. července 1928, t. j. rovněž již za soudních prázdnin, nic mu to neprospěje, protože dokud věc nebyla prohlášena za feriální a dokud to stěžovateli nebylo oznámeno, nezačala podle § 225 prvý odstavec a čl. I. cit. zák. pro něj běžeti lhůta k opravnému prostředku, ale začala běžeti, jakmile mu feriálnost byla oznámena. On však ani poté ve čtrnáctidenní lhůtě stížnost nepodal.

Čís. 8333.

Jazyková otázka.

Dovolání, podané v německém jazyku příslušníkem židovské národnosti, jest odmítnouti.

(Rozh. ze dne 26. září 1928, Rv I 2077/27.)

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání žalobce, podané v jazyku německém a nikoliv v jazyku státním, ačkoliv zástupce žalobcův prohlásil při ústním jednání ze dne 24. března 1927, že žalobce jest národnosti židovské, nehodí se k tomu, aby bylo o něm po zákonu zahájeno jednání (čl. 4 (3) a čl. 19 (3) vlád. nařízení ze dne 3. února 1926 čís. 17 sb. z. a n.). Bylo je proto odmítnouti.

Čís. 8334.

Bylo-li o určité právní otázce rozhodnuto již pravoplatně v nesporném řízení, aniž byl vyhrazen pořad práva, nelze tuto právní otázku učiniti předmětem sporu. Lhostejno, že rozhodnutí v nesporném řízení bylo vydáno na jednostranný návrh účastníka.

(Rozh. ze dne 26. září 1928, Rv I 106/28.)